

Hoe reageer jij als iemand jouw hulp komt vragen?

We beginnen de eerste gebedstijd. Vraag God je te helpen bewust te worden van zijn liefde in de wereld. vraag Hem dat je anderen vrede mag aan. En dat je gastvrijheid mag aanbieden aan vluchtelingen. Dit alles opdat de wereld kan worden omgevormd tot een afspiegeling van Gods Koninkrijk.

Elia zei tegen haar: "Wees niet bang, ga naar huis en doe wat je hebt gezegd." Het kostte de weduwe veel om naar de profeet te luisteren. Het vroeg veel van haar om het weinige wat ze had te delen. Soms kan het kostbaar zijn om gastvrijheid te bieden aan iemand in nood. Bovendien vereist het ook geloof dat alles wel goed zal komen. Heb je dit wel eens meegemaakt? Wat is jouw eerste reactie op deze lezing?

Op bepaalde momenten krijgt gastvrijheid een andere betekenis. Het gaat dan niet over het op eigen kracht oplossen van problemen. Gastvrijheid kan ook gebeuren door te luisteren naar en attent te zijn voor de persoon die voor ons staat. En erop te vertrouwen dat ons antwoord volstaat om elkaar te ondersteunen. We willen allebei immers vooruit. Hoe reageer jij als iemand jouw hulp komt vragen? Wil je de redenen kennen? Of laat je het gewoon aan iemand anders over om daarmee om te gaan?

Hoe voel jij je 'thuis'? Voel jij je veilig en blij om een plek te hebben waar jij jezelf kan zijn? Kun jij je in die mate openstellen voor anderen dat zij bij jou een rustplekje vinden? Voel jij je vrij genoeg om dit te doen?

Welk gevoel borrelt op in jou? Voel je je ongemakkelijk of gelukkig? Indien je je ongemakkelijk voelt, wat ga je dan doen met dat gevoel? Zet je het opzij in de hoop dat het weggaat? Of neem je het mee in je gebed om te zien wat er gebeurt in je geest en in je hart.